

Ændringsforslag nr. 5
forkastedes med 83 stemmer mod 63.

Ændringsforslag nr. 6-11, § 1 med de foretagne ændringer, ændringsforslag nr. 12 og 13, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 14 om indsættelse af en ny paragraf, ændringsforslag nr. 15 om en ny affattelse af § 3 og § 3 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om by- og landzoner [af Hans Bjerregaard m. fl.].

(Første behandling af lovforslaget (nr. 38) findes i tidenden sp. 1994, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 159).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ordføreren for forslagsstillerne (Hans Bjerregaard) (FP):

Også om denne lovgivning kan man sige, at lovens virkning først blev kendt efter at den var vedtaget. Som jeg sagde under førstebehandlingen, er resultatet blevet, at de mindre landsbysamfund er dødsdømte, og at en stor del af udviklingen sker på tværs af borgernes ønsker.

Det ville dette høje ting ikke anerkende, og der blev i løbet af ca. 2 minutter afgivet en betænkning om, at forslaget ikke skulle vedtages. Igen en beslutning uden hensyntagen til de borgere, der er berørt af loven.

Man kan derfor kun håbe, at det konservative folkepartis og kristeligt folkepartis

mindretalsudtalelse i betænkningen om, at ændringer, der tager sigte på at smidiggøre by- og landzonenloven, kan drøftes under en kommende planlovsreform, ikke kun er tomme ord.

Svend Haugaard (RV):

Ved første behandling henstillede jeg til forslagsstillerne, at de trak dette forslag om ophævelse af by- og landzonenloven tilbage. Det er ikke sket. Når jeg stillede forslaget, var det ud fra en fornemmelse af, at man egentlig ikke havde tænkt sig at stille forslaget så bastant, som det skete, men man ønskede en ændring. Jeg har i mellemtiden fået den opfattelse, at forslagsstillerne selv er meget tvivlende over for deres forslag, over for det meget bastante forslag om fuldstændig ophævelse, og at de i virkeligheden kun ønsker visse ændringer. Hvis dette er rigtigt, så er situationen egentlig ret grotesk.

Nu kommer ordføreren her og retter den anklage, at man i løbet af 2 minutter vedtog en betænkning. Det er ikke korrekt. Denne betænkning og hele spørgsmålet har været drøftet ved 3 møder. Der har været vældig god tid til at stille spørgsmål; der har været al den tid, man ønskede, til at få disse spørgsmål besvaret, og der har været samråd med ministeren. Der er taget alle de hensyn til forslagsstillerne, som man overhovedet kunne tage i denne situation.

Jeg har grund til efter det, der her er sagt, at spørge ordføreren for forslagsstillerne: er det sådan, at han og hans parti er indstillet på totalt at stryge alle bestemmelser i by- og landzonenloven, sådan at man ophæver alt, hvad by- og landzonenloven omfatter? Hvis det ikke er tilfældet, er det så i stedet for en ændring i bestemmelserne, man ønsker? Så bør man sige det her og nu.

Iversen (CD):

Jeg kan tilslutte mig det, hr. Svend Haugaard sagde. Det blev ved første behandling gjort ganske klart, at samtlige partier minus fremskridtspartiet ikke ønskede at stemme for forslaget, og jeg synes, det er gjort tindrende klart for forslagsstillerne, at man ændrer ikke en lov ved at foreslå den afskaffet. Hr. Hans Bjerregaard må som forretningsmand vide, at hvis man vil sælge, så forlanger man ikke så meget, at man ikke kommer i forhandling. Og vil man købe, så